

cara que fos només per a deseixir-nos uns instants del traüt de la vida moderna, febrosa d'activitat i encesa de passions de tota mena.

La labor dels nostres folkloristes ha estat ben intensa. El nostre Cançoner popular és un dels més rics i extensos del món. Degut a la munificència d'una noble dama, creant premis d'estímul i subvencions, cada any surten homes preparats a la recerca d'aquest tresor de la música nostra. Les cançons populars que canten els nostres orfeons, exquisidament harmonitzades, és el resultat de l'esforç d'aquests homes que cada any surten per a completar i enriquir la nostra Cançonística.

Marian Aguiló, català de Mallorca, el primer dels nostres folkloristes, resegua tots els pobles de llengua catalana, amb el propòsit de reconstruir la nostra parla, recollint mot per mot, bandejant els vocables forasters que l'entletgien i cercant una per una les paraules que més tard havien d'ésser l'edifici esplendent de la nostra parla recobrada.

Cada vellet que s'en va s'en emporta amb ell, en una forma o una altra, un tros vivent del nostre Folklore. I és per això que els nostres folkloristes, pacientment consulten i exploren aquelles vides ja caduques, per a treure'n, com l'abella en la flor, la mel de ço que constitueix l'ànima racial de Catalunya.

Altres ben interessants aspectes del nostre Folklore són la Dansa i la Rondalla.

Avui, són de cinc centes a sis centes les danses recollides i arxivades. Aquest número important indicarà l'esforç pacientíssim d'aquests benemèrits recercadors, que, a més d'escriure la partitura de la dansa, hauran hagut de representar les figures i la posició dels dansaires a cada compàs, per a interpretar i anotar fidelment el ball.

Naturalment, hi ha balls, com el nostre complicat «Ball de les Gitanes», que degut a interpretar-se encara en algunes èpoques de l'any, no haurà necessitat tant d'esforç de transcripció; però imaginem-nos que aquesta dansa l'haguéssim de col·leccionar ara... Ja ens fóra molt més costós, puix les colles han desvirtuat tant el primitiu «Ball de les Gitanes», amb l'intercalació de danses exòtiques, aparegudes suara, que, de no posar-hi cura, prompte ni vestigis quedaran del nostre ball espectacular.

Tots haureu pogut veure, per algun d'aquests Esbarts que es dediquen al conreu dels nostres «ballets», la gràcia senyorívola de les danses anomenades «cortisanes», la corpnedora misticitat de les anomenades «religioses» i la sorprenent ardidesa de les danses «guerreres», que és una vertadera llàstima que les deixem perdre i no hi hagi, en la nostra ciutat, un estol de joves i noies que les exaltin i propaguin, segurs de que tindrien un crescut nombre d'admiradors.